Máme doma alkoholika

Barbora Houfová

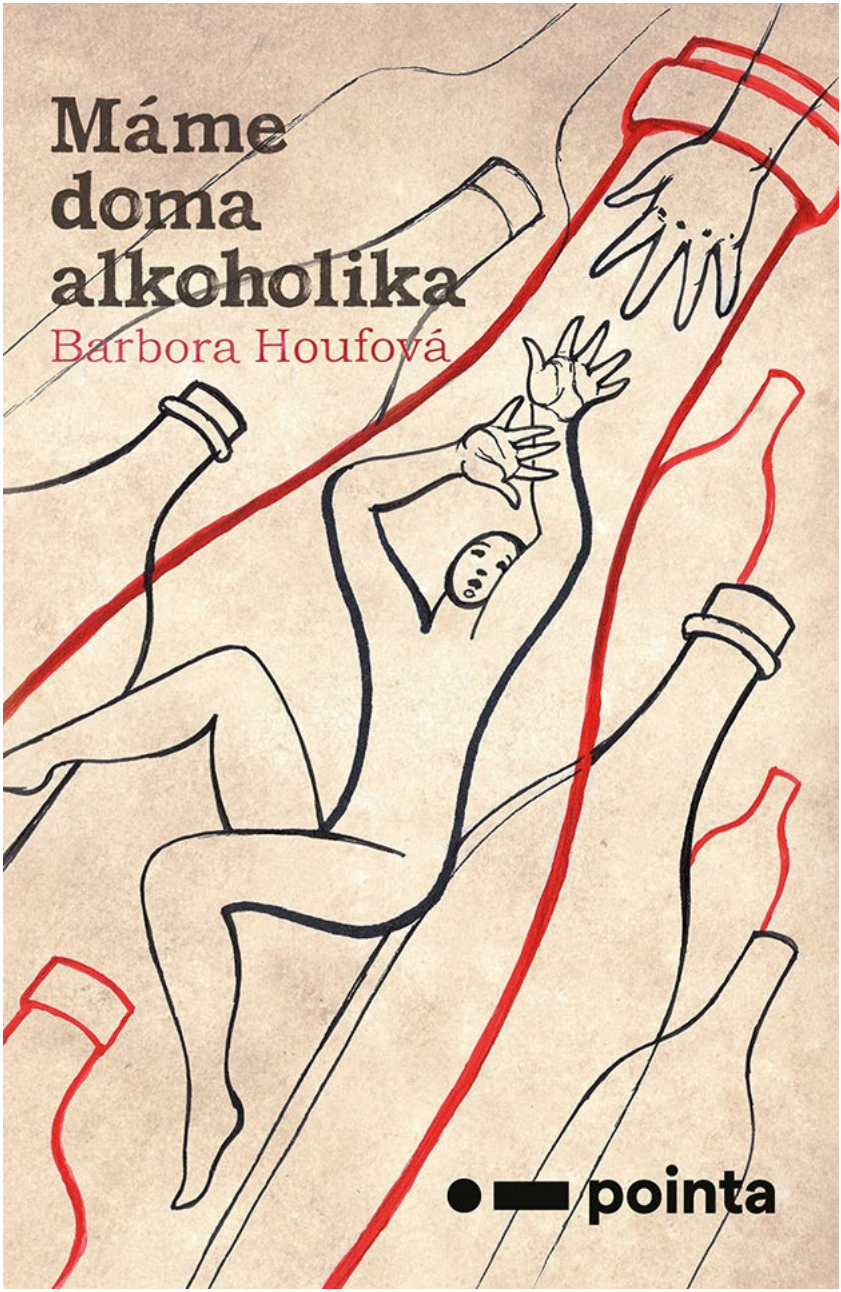

pointa

Máme doma alkoholika

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

pointa

Barbora Houfová
Máme doma alkoholika – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Máme doma alkoholika

Barbora Houfová

pointa

Máme doma alkoholika!

Ano, máme ho my a máte ho i vy! Tím si buďte jisti! Když vedle vás zrovna nesnídá, určitě se s ním vídáte alespoň jednou ročně na rodinných sešlostech či oslavách.

Prý mezi ty veselé a zábavné, někdy spíše citlivé a obětavé alkoholiky patří každý sedmý Čech! A jestli zatím o nikom nevíte, jistě se časem někdo, koho budete sbírat před školou vašich dětí z chodníku nebo odvážet téměř v bezvědomí z večírku, objeví. Když ne v mládí, tak to přijde po padesátce. Jestli teď myslíte na někoho, kdo tancuje každých čtrnáct dní na stole, pořádá nejlepší večírky, vypráví vtipy a zapaluje oheň benzínem tryskajícím z jeho úst, tak ten se z toho pravděpodobně do třiceti vyhrabe, nebo aspoň bude normálně fungovat v práci. Zaměřte se spíš na vaši hodnou maminku, která celý den dře, pak navaří manželovi a posílena prozatím pouze slaboučkým střikem do noci dělá domácí práce. Na někoho, kdo byl celý život krásný, milý a úspěšný, a tak mu podlomí nohy, když se do jeho rodiny vplíží nějaký náfuka, který se pokusí zpochybnit jeho hodnoty. Promění pohodu na lenost, veselého a milého člověka vykreslí jako lehkomyslného blbečka. Bohužel si často vybíráme za partnery blbce, kteří chtějí zastínit ty, jež milujeme. Citlivý strýček si zase ordinuje menší množství alkoholu, aby byl veselý, a pak vás objímá v koutě a hledí na vás svýma psíma očima a říká, jak vás miluje. On skutečně mluví pravdu a pláče u táborového ohně, když hledí na nebe plné hvězd.

Je tady samozřejmě ještě mnoho šprýmařů, kteří berou jiné drogy, jež jim pomáhají nespat a pracovat nebo nakrátko vylepšit jejich myšlení, než přijdou o zuby a o rozum. Ty však rozebírat nechci. Nechci se bavit ani o těch pohodářích, které marihuana udržuje ve stále dobré náladě, dělá z nich nejobezřetnější řidiče a nejvyrovnanější lidi v celém vesmíru. Miluju je! Ale jen do chvíle, kdy mají jointa v kapse. Když ne, vesmír se rozletí, do obýváku vtrhne vichřice a špatná konzistence míchaných vajec je důvodem k rozvodu! Já se chci věnovat pouze starému dobrému chlastu!

Po dvanácti letech soužití s alkoholikem, kterého všichni milujeme, se chci také trochu zasmát, podělit se s někým o zážitky a najít cestu, jak s alkoholikem žít, i když ne třeba v jedné domácnosti, pomoci mu a nevyčerpat se! A také bych všem našim anonymním alkoholikům

ráda poděkovala. Děkuji všem opilým prarodičům, kteří se prolívali vaječňákem, udržovali si figury pivem, zapíjeli malé i velké pokroky svých vnoučátek žitnou a uzdravovali se pomocí slivovice z Moravy! Vnoučátka na to jistě nezapomenou, a tak nikdy nebudou pít. Babička či dědeček ležící na zemi s pytlíkem, z něhož se vysypaly bonbony, je jistě navěky zbaví chuti na alkohol. Vzpomínky na rodiče zahalené v cigaretovém dýmu, na návštěvu spící na stole nebo na tatínka líbajícího tetu, kterou nikdy neměl moc rád, má jistě spousta čtyřicátníků. A tak po všech slzách, návštěvách v léčebnách a zmařených nadějích se chci dneska zase jednou zasmát. Asi to vždycky nepůjde…

Děkuji všem ožralům za to, že nechlastám!